

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Jesaja 17

- 1 De Godsspraak over Damascus. Zie, Damascus wordt weggenomen, zodat het geen stad meer is: het wordt een puinhoop, een bouwval.
- 2 Verlaten liggen de steden van Aroer, zij zijn voor de kudden, die er legeren zonder dat iemand ze opschrikt.
- 3 Dan verdwijnt de vesting uit Efraim en het koningschap uit Damascus en de rest van Aram; het zal met hen gaan als met de heerlijkheid der Israelieten, luidt het woord van de Here der heerscharen.
- 4 En het zal te dien dage geschieden, dat de heerlijkheid van Jakob gering zal worden, en dat het vet van zijn lichaam zal wegslinken.
- 5 En het zal zijn zoals een maaier het staande koren samengrijpt en zijn arm de aren afsnijdt, ja, het zal zijn zoals iemand aren leest in het dal Refaim.
- 6 Doch een nalezing blijft ervan over zoals bij het afslaan van olijven, twee of drie vruchten boven in de top, vier of vijf aan de twijgen van de vruchtboom, luidt het woord van de Here, de God van Israel.
- 7 Te dien dage zal de mens de blik richten op zijn Maker en zijn ogen zullen zien naar de Heilige Israels;
- 8 Hij zal de blik niet richten naar de altaren, het maaksel van zijn eigen handen; en hetgeen zijn eigen vingers gemaakt hebben, de gewijde palen en de wierookaltaren, zal hij niet aanzien.
- 9 Te dien dage zullen zijn vestingsteden zijn als een verlaten gebied in het woud en op een bergtop, dat men vanwege de Israelieten verlaten heeft, en het zal een woestenij wezen.
- 10 Want gij hebt de God uws heils vergeten en aan de Rots, uw burcht, hebt gij niet gedacht. Daarom legt gij bekoorlijke aanplantingen aan en beplant die met vreemde stekken;
- 11 Op de dag dat gij plant, doet gij ze opschieten, en des morgens laat gij uw zaaisel bloeien; weg is de oogst op de dag van ziekte en ongeneeslijke smart!
- 12 Wee, een rumoer van vele volken, die rumoer maken als rumoerige zeeën, en een gebruis van natien, die bruisen zoals geweldige wateren bruisen.
- 13 Natien bruisen zoals geweldige wateren bruisen, maar dreigt Hij ze, dan vluchten zij ver weg en worden opgejaagd als kaf op de bergen voor de wind uit en als een werveldistel voor de storm uit.
- 14 Ten tijde des avonds, zie, daar is verschrikking; voordat het morgen wordt, zijn zij er niet meer. Dit is het deel van hen die ons plunderen, en het lot van hen die ons beroven.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=jesaja17>Last update: **2022/05/06 21:59**